உதயதாரகை.—MORNING STAR.

Published on the 1st and 3d Thursday of every Month at one shilling a Quarter payable in advance.

உ புஸ்த. சஞ்சிகை. ௰௮] ௲௮௱௪௰௨ ௵, புரட்டாதி. ௰௫, தேயதி வியாழக்கிழமை, Thursday, Sept. 15, 1842. [Vol. II No. 18

பாண்டிவள நாட்டுச் சரித்திரக் குறிப்பு.

(Historical sketch of the Pandian kingdom)

(Continued from page 201)

வீரப்பநாயகன் தன் தகப்பனுக்குப் பிரதியானான். ஒரு சாதனத்திலே திரிசிராப்பள்ளியானது முன்னாடித் தஞ்சாவூர்ச் சமஸ்தானத்திலே சேர்ந்திருந்ததாகவும், அதற்கீடாக வல்லம் கோட்டையைத் தஞ்சாவூர்ச் சமஸ்தானத்துக்குப் பரிவர்த்தனங்கொடுத்துத் திரிசிராப்பள்ளி முதலிலே மதுரையிற் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டது இவனுடைய துரைத்தனத்திலே தானென்றுஞ் சொல்லுகின்றது. இந்தச் செய்கை இப்படியே அபிஷேகபாண்டியமாய்ச் சொல்லப்படுகின்றது. ஆனாலும் வேறே சாதனங்களிலே இந்தக் காரியம் நடந்தது முன்னமே சொல்லியிருக்கிற முதல் நாயகனாகிய விசுவநாதநாயகன் துரைத்தனத்திலேயோ வீரப்பநாயகனுக்குப் பின்னே வந்த திருமலைநாயகன் துரைத்தனத்திலேயே என்று சொல்லப்படுகின்றது.

இந்தக் கடைசித் துரையாகிய வீரப்பநாயகனுக்குக் குமாரனும், பின் வந்தவனுமாகிய திருமலைநாயகன் அரசுக்கு வந்த காலத்தைக்கொண்டு ஒரு நிச்சயமான சரித்திரகாலத்தை நாம் நிரூபிக்கலாம். மேலும் அது நடந்தது ௲௬௱௨௰௩ம் வருஷமும், ௲௬௱௨௰௪ம் வருஷமும், ௲௬௱௨௰௫ம் வருஷமுமாகிய அந்தக் காலத்திலே இரண்டு மூன்று வருஷத்துக்குள்ளேதானென்று பல சாதனங்கள் சொல்லுகின்றது. இந்த நாயகனுடைய துரைத்தனம் நீடித்தும் பிரபலித்துமிருந்தது. இவனுடைய அரசிலே கட்டின அரமனைக்கட்டிடங்கள், அவனுடைய சமயத்துக்குஞ் சிறப்புகளும் இன்னமுஞ் சிறந்த அடையாளங்களாயிருக்கின்றன.

இந்தத் துரைத்தனத்திலே இராமநாதபுரத்துக் காரியங்கள் நானாவிதமும் முக்கியமானவைகளாயிருக்கின்றன. ஆனவகையென்னவென்றால், உடையான்தேவனுடைய குமாரனும், அவனுக்குப் பின்னே பட்டத்துக்கு வந்தவனுமாகிய கூத்தன் சேதுபதியென்றவன் தன் மரணகாலத்திலே நாலு குலஸ்திரீ குமாரர்களையும், ஒரு வைப்பாட்டிப் பிள்ளையையும் வைத்திறந்துபோனான். இவர்களில் முதலிற் சொன்ன நாலு குமாரர்களில் மூன்றாம் பேரையுடையவன் தன் தகப்பன் பட்டத்துக்கு வந்தான். ஆனாலும் நாலாம்பேரையுடைய ஆதிநாராயணனென்றவன் அந்த ராச்சியம் தனக்கேயுடையதென்று சச்சரவுப்பட்டு ஒரு பெரிய ரணரங்கசூரனான தன் மருமகனான திருவுடையானென்றவனின் சகாயத்தைக்கொண்டு தன் சகோதரனைத் தள்ளிவிட்டுத் தானே ராமநாதபுரத்தினது அரசாட்சியைக் கட்டிக்கொண்டான். அப்புறங் கூத்தன்சேதுபதியின் வைப்பாட்டிப் பிள்ளையாகிய தம்பியென்றவன் மதுரைச் சமஸ்தானத்தைப் போயடுத்தான். அப்போது திருமலைநாயகன் கழுவிலே அவனுக்குடந்தையாகித் தன் சேனாபதியாகிய ராமய்யனைக் கூப்பிட்டு இவன் சொல்லுகிறபடி மறவதேசத்திலே ஒரு பாகமாகிய இவன் காணியாட்சியை இவன் வசம்பண்ணக்கடவாயென்று சொல்லி ஒரு தண்டும் அவனோடேகூட்டி அவனை அனுப்பினான். அந்த மதுரை ராணுவங்கள் அப்படியே திருவுடையான் வியூகமிட்டிருந்தபோது செயகரமாய் எதிர்த்துக்கொண்டான். ஆனாலும் அவன் அம்மைவார்த்துக்குளிரக்கொண்டுபோகையில் அவனுடைய சத்துருக்கள் குளியமலைத்ததனாலே இறந்துபோனானென்று சொல்லிக்கொண்டார்கள். அப்போது ராமய்யன் அந்த ராச்சியத்தைக் கவிழ்த்துக்கொண்டு ஆதிநாராயணனைப் பிடித்து மதுரைக்குக் கொண்டுபோக அங்கே அவன் மகா கடினமான காவலிலே வைக்கப்பட்டான்.

அப்புறம் தம்பி சேதுபதி இராமநாதபுரத்துக்கு தனியரசனாய் விட்டான். ஆனாலும் அந்தப் பிரஜைகள் அவனுடைய ஜனனமத்தைக் குறித்துத் தூஷித்து அவன் கட்டளைகளுக்கு இசைபடியாமல் மீறிப் புய்யங்களாய்க் கலகம்பண்ணத் தொடங்கினபடியினாலே இப்படியும் அவன் தனக்கு ஆதாரமாகிய மதுரைச் சமஸ்தானத்தில் [illegible] புகுந்தான். இந்தக் கெடுக்குந் தேசத்துக்கு அப்போது யாதொரு அதிகாரியுமில்லாமையால் இராமேசுரத்துக்கு யாத்திரைபோகிறவர்களுக்குப் பழையபடி அபாயங்கள் பின்னும் நேரிட்டு யாத்திரை தடங்கலாயிற்று. அதினாலே பிராமணர்களும் சந்நியாசிகளும் திருமலைநாயகனண்டை போய் அந்த மறவதேசத்திலே யாத்திரைவாசிகளுக்கு அபாயம் வரவொட்டாமற் காப்பாற்றும்படிக்கு ஆதிநாராயணனுக்கு அந்தத் துரைத்தனத்தை மறுபடியுங்கொடுக்கும்படியாய் வேண்டிக்கொண்டார்கள்.

(இன்னும் வரும்.)

Life of Mohammed.—மகமதுவின் சரித்திரம்

௰௮. அதிகாரம்.

Mohammed alleges a breach of faith on the part of the Meccans, and marches an army against them—The city ceded to the conqueror—Abu Sophyan, and Al Abbas the prophet's uncle, declare themselves converts—Mecca declared to be Holy ground—The neighboring tribes collect an army of four thousand men to arrest the growing power of the prophet—The confederates entirely overthrown—A rival prophet arises in the person of Moseilama—Is crushed by Calad

மகமதுநபி மக்கத்துக்காரர்களுக்கவேண்டுமென்ற துணிவுகொண்டு மக்கநகரியார் தன்னுடனே முன்னொருமுறையிற் பத்துவருடத்துக்குப் பொருத்தனைபண்ணியும் அதில் இரண்டு வருடஞ் செல்லுகிறது செல்லமுன்னமே அவர்கள் பண்ணிவைத்த பொருத்தனையை மீறிப்போட்டார்களென்று மாரிசம்பண்ணி அதற்காக அவர்களைக் குற்றமுஞ் சாட்டித் தனது ரணரங்க வீரர்களிற் (௰௲) பேரையுஞ் சேர்த்துக்கொண்டு மக்கத்துக்கு விரோதமாகப் போய்க் கோறிஸ்வங்கிஷத்தனுசாரிகளை ஏயத்தனுபவித் தமது மதத்தைத் தழுவும்படியாக்கி மக்கத்தார் யுத்தத்துக்கு எத்தனம்பண்ணமுன் [illegible] வீழ்ந்து [illegible] ரங்களுக்கரையாவதிலும் பட்டணத்தை முஸ்லீமர்களுக்கொப்படைபண்ணுவதே அதிக நலமென்றுன்னி, வெகுகாலமாக மகமதுநபிக்கும் அவர் கட்டிய மதத்துக்கும் உடன்படாமல் நின்ற அபுசோபியன் என்பவனும் ஏய்த்தவனென்று மறுநாமமுள்ள மகமதுவின் சிற்றப்பனாகிய அல அப்பாஸ் (Al Abbas) என்பவனும் மகமதுமுன் சென்று பட்டணத்தின் திறவுகோலை நபிகையிற் கொடுத்து இருவருஞ் சாட்டாங்கமாய் முகங்குப்புறவிழுந்து நீர் மாத்திரமே பராபரனாலனுப்பப்பட்ட அப்போஸ்தலனென்றதாக அறிக்கையிட்டார்கள். மகமது யுத்தவித்தையில் மிகவல்லவராயிருந்ததும் மெத்தக்கொடியவராயிருந்தாரென்றதாகக் காணவில்லை. அவர் பிரதானமாய்ச் சனங்களிற சினங்கொள்ளுவதிலுஞ் சனங்கள் அனுசரித்துவரும் விக்கிரகங்களிலே அவர் மிகவும் முனிவுகொண்டவராயுமிருந்தார்.

கோறிஸ்வருணத்தவர்களில் முதலாளிமார் நபிக்குமுன் விழுந்து தங்களிலும் இரக்கம்புரியவேணுமென்று முறையிட்டபொழுது நபிகொடுத்த உத்தரம் வது, "நீங்கள் குற்றஞ்செய்த மனிதனிடத்தில் இருந்து என்னென்றுபாக்கட்சத்தைப் பெறவிருக்கிறீர்கள். நல்லது நடவுங்கள், நீங்கள் இஷ்டராயிருக்கிறபடியால் யாதொருவனும் உங்களுக்குக் கேடுசெய்யமாட்டான்" நபியானவர் இவ்விதமாயுரைத்த பிறகு அவர்கள் யாதொரு தொந்தரவுமில்லாமல் உயர்ந்த உத்தியோகங்களில் வைக்கப்பட்டார்கள்.

மகமதுநபி மக்கநகரிக்குட்பட்டவேளையில், (௬) ஆட்களையும், (௨) திரீகளையுஞ் சங்காரம்பண்ணுவித்துப் பிறகு கேயாபா (Caaba) என்ற கோவிலைச் சுத்தம்பண்ணி அதிலிருந்த (௩௱௬௰) விக்கிரகங்களையும் வெளியே எடுப்பித்து, அக்கோவிலைத் தமது மதத்தினுமத்துக்கென்று பிரதிஷ்டைபண்ணவும், அவ்விவாசிகளெல்லோரும் கோவிலுக்குட் காலமிதிக்கப்படாதென்றுந் தான் விதித்த கட்டளைச்சட்டத்தின்படி சகலருந் தொழவேண்டுமென்றும் பெருகுறுதிவித்தார். அக்காலந்தொடுத்து இக்காலம் வரைக்கும் அவர் நிருமித்த பிரமாணப்படியே மகமதுமதானுசாரிகள் தொழுதுவருகிறார்கள்.

மகமதுநபி மக்கத்தைச் செயங்கொண்டசெய்தி அரபிக்கத்

தேயங்களைக் கெட்டினபொழுது, காவாசின்ஸ் (Hawazins) தக்கிபின்ஸ் (Takifians) முதலான மற்றுங் குலத்தவர்கள் அதிக சீக்கிரமாக ஏறக்குறைய (௨௰) பேரைக்கூட்டி மகமதுவின் சத்தைக் கெடுக்கும்படி முயன்றவேளையில், மகமது தானே வருமளவுந் தன்னிடத்துக்கிருந்து ராசாளும்படி வேறொருவனை நியமித்துவிட்டு (௰௨௲) சனத்தையுஞ் சேர்த்துக் கோனீன் (Honein) என்ற பள்ளத்தாக்கில் யுத்தம் நடப்பித்தபொழுது நபிபக்கத்தார் முதுகுகாட்டித் தோற்றோட, அவர்களிற் சிலர் மக்கநகரியின் மதிலுக்குட் பதுங்கிவிட்டார்கள் அப்பொழுது நபி ஒருவெள்ளைக் கழுதையிலேறித் தன தாட்களிற் சிலரையுங்கூட்டி அவர்களுடைய ஒத்தாசையினால் மகமது சொன்னது, "ஆ! என் சகோதரர்களே! நானே அப்டல்லா என்பவரின் புத்திரன் நானே சத்திய அப்போஸ்தலன் ஆ பரனே! உமதொத்தாசையை அனுப்பும்" உடனே மகமதுவின் சிற்றப்பனாகிய அப்பாஸ் என்றவன் தன் சத்தமெட்டக்கூடியளவு ஓலமிட்டுப் பின்னிட்டு முன்முறிந்தோடின தன்தாட்களைத் திரும்பவுஞ் சேர்த்துயுத்தம்பண்ணிக் கடைசியாய் மகமதுசனமே சகல சத்துராதிகளையுங் கெலித்துத் துரத்தினார்கள்

பிறகு நபியானவர் விக்கிரகாராதனைக் கோவில்களையும் இடித்தழிக்கும்படி சேயட் (Saad) காலட் (Caled) முதலான மார்க்காறுயுத்தசாலிகளைத் தான் சயங்கொண்ட சகல தேயங்களுக்கும் அனுப்பினபொழுது அவர்கள் போய் அநேகரை மதத்துக்குட்படுத்தினார்கள்

மகமது அரபிக்கரசனானபடியினாலே, கெசிராவின் ஒன்பதாம் வருடத்திலே சீரியாதேயத்தைச் செவிக்கிறதற்குத் தேசித்தானும், அவ்யுத்தம் இவரிருந்த காலவரையில் முடியாமற்போயிவருக்குப் பிரதியாய் வந்தவர்கள் தானே யுத்தத்தை முடித்தார்களென்று காணப்படுகின்றது அப்படியிருந்தும் அவர் தாமே அகோரமான கோடைகாலத்தில் யுத்தம் நடப்பித்தபடியால் அவ்விடத்தில் தண்ணீர்குறைவினாலுண்டுபடுங் கானலினாலே மிகவருந்திக் கடைசியாய்த் தவக (Tabuc) என்ற கிராமத்தைத் தங்கள் வசமாக்கிக்கொண்டு, பிறகு அதற்கயலிலிருக்கிற தோமே (Dauma) ஐலா (Eyla) என்ற நாடுகளையும் வெற்றிகொண்டு அவ்வூரசர்களைத் திறைகொடுக்கும்படிபண்ணினார்

மகமது சீத்தியுந் தத்துவசவுக்கியமுமெங்குந் தொடர்ந்து நெருங்கிப் பிரபலியப்பட்டபடியால் தூரதேசவாசம்பண்ணின வேறு வருணத்தவர்களும் பட்டு நடுங்கிக் கலங்கி நாங்கள் அத்தியம்பண்ணுவதற்குத் தக்கவர் நீர்தானே, (மகமது) என்று சொல்லித் தங்கடங்கள் தானாபதிகளை மகமதுவிடத்துக்கனுப்பிவைத்தார்கள் இவர்களைவிட வேறுமற்பல வருணத்தவர்களும் மகமதுவிடத்துக்குத் தானாபத்தியங்களை அனுப்பினபடியால், இந்த வருடத்தை நபியானவர் "தானாபத்திய வருடம்" எனச்சொல்லிக்கொண்டார் இன்னும் இந்த வருடத்திலேதானே மகமது மக்கத்துக்கு (௪௰௲) சனங்களுடன் கடைசியாய் யாத்திரைபண்ணினபடியினாலே அதைக் "கடைசி யாத்திரை" எனவுஞ் சொல்லிக்கொண்டார்

மகமது வரவரத் தத்துவத்திலும் ஆளணியிலும் மெத்தக் கனங்கொண்டவரானதினாலே அவருக்கு விரோதியானவர்களில்லாரென்னிலும் அவருடன் யுத்தம்பண்ணி அவரை முறியடிக்கத் தகுதியுள்ளவர்களாயிருக்கவில்லை மகமது தாமே பரனிடத்திருந்து வந்த அப்போஸ்தலனென்றும், நபியென்றுஞ் சொல்லிக்கொண்டதைப் பிடித்தும், அவர் போனபோனவிடங்களில் அடைந்த செயானுகூலத்தைத் தொட்டும் வேறுசிலர் தாங்களும் அவ்வளவு மகிமையுங் கனமுமுள்ளவர்களென்று சொல்லிக்கொள்ள ஏதுவாய்வந்தது அப்படியே "பொய்வேஷங்கொண்ட முஸலீமா" என்று இஸலாமதத்தவர்களுக்குள் இக்காலத்திலுங் குறித்துப் பேசப்படுபவனாகிய முஸைலீமா (Moseilama) என்பவன் ஒருவன் ஒருமுறை மகமதுவிடத்துக்கொரு தானாபத்தியத்தை அனுப்பிவைத்துத் தானும் பிறகு போய் மகமதுவுக்கு ஸலாமதத்தை அநுசரிக்கிறவனென்று சொல்லிப் பிறகு அடுத்த வருடத்திலே தன்னெண்ணத்தைப் பிரசித்தப்படுத்த விரும்பினான் எப்படியெனில், விக்கிரகாராதனையை விட்டுச் சத்தியபரனை வணங்கும்படி மனிதரை அழைக்கிறதற்குத் தானும் மகமதுவுடன்கூடப் பரனாலனுப்பப்பட்ட நபியென்றும், கொறானுக்கொத்ததைப்போலொத்த வேறொரு ஆகமத்தை வானத்திலிருந்து அவர் பெற்றுக்கொண்டானென்றுங் கூறிக் கோனீபா (Koneifa) என்னும் வருணத்தவர்களிற் சிலரை அணைத்துக்கொண்டு பிறகு, "மகமது நபிக்குத் தானுஞ் சரிவந்தவனென்று சொல்லவும், நபி யுத்தியோகத்திலே தனக்கும் பங்கென்றுரைக்கவும் ஆரம்பித்து மகமதுநபிக்கெழுதின காகித வாசகமாவது, "பராபரனுடைய அப்போஸ்தலனாகிய முஸலீமா, பராபரனுடைய அப்போஸ்தலனாகிய மகமதுவுக்கெழுதுகிறதென்னவென்றால், இராச்சியத்தில் அரைவாசியெனக்கும் அரைவாசி உமக்குமுடையது" இதற்குத்தரமாக நபி எழுதுகிறதாவது, "பராபரனுடைய அப்போஸ்தலனாகிய மகமது, பொய்யுங் கபடமும் வஞ்சனையும் நிறைந்த முஸலீமாவுக்கெழுதுகிறதென்னவெனில், இராச்சியம் பராபரனுக்குடையது அவர் தமக்குப் பிரியமான பத்தர்களுக்கிராச்சியத்தைச் சுதந்தரமாகக்கொடுப்பார் அவருக்கஞ்சுகிறவர்களுக்குச் சந்தோஷசவுக்கியமுண்டாகும்"

கொஞ்சகாலத்திற் பிறகு மகமது சுறமே துன்பமாயிருந்தபடியால் முஸலீமா என்பவன் அவருக்குப் பற்பல கலகங்களையுண்டுபண்ணினவேளையில், "பராபரனுடைய பட்டயம்" என்று மறுநாமமுள்ள காலட் என்ற வீரன் இந்த முஸலீமாவென்ற பொய்யனையும் அவனைச் சார்ந்த சனத்தையும் அடக்கிக் கீழ்ப்படுத்தும்படி படையெடுத்துப்போய் முஸலீமா என்றவனையும் அவனைச் சார்ந்த (௰௲) ஆட்களையும் போரிலே சங்காரம்பண்ணிப்போட்டவேளையில், அவர்களில் மிச்சப்பேர் தாங்கள் முன்பற்றின வீண்கோட்பாட்டை விட்டுத் திரும்பி மகமதுசபையிற் சேர்ந்துவிட்டார்கள். இந்த முஸலீமாவைத்தவிர வேறுமநேகர் எழும்பி மகமதுவைப்போலிருக்க விரும்பினதினால் அவர்களெல்லாரும் மட்டங்கடிக்கப்பட்டார்களெனக் காணகிறது

கூட்டென்பவர் செய்த பிரபஞ்சநூல்

[ABRIDGEMENT OF GOOD'S BOOK OF NATURE]

௨ம் பிரிவு—௪ அதிகாரம

சிற்றறிவு

௧. மனுஷசாதியாருக்குக் காணகின்ற வெவ்வேறான தொழில்களுண்டு, ஆகிலும் அதிகமாக மிருகசாதிகளுக்குள்ளபடியாயவை அந்தந்த வழிவகையிலே அந்தந்தக் கருமத்தை நடப்பிக்கக்கூடியதாய அதுவும் அக்காரியத்தைப்பற்றியாதொரு யோசனையின்றியே நடக்கின்றன இவைகள் தேனவதையறைகளை எப்போதும் ஒரேகுறிக்கத்தவிதமாய வைக்கின்றன. பொட்டுப்பூச்சியும் ஈயப்பிடிப்பதற்குத் தான் மாதங்கள் வருடங்கள் சென்றதின்பின் நாலாயிரத்து போலப் பூரணமாயத் துவக்கத்திலும் நாறகிறது

௨. யோசனையின்றிச் சுபாபம்போதிக்கின்றபடி செய்வதே மிருகவறிவு. இவ்வகையந்தக்கரணம் மகாவதசெயமானது இதினாலுண்டாகுங் காரியங்களைவையென நாமாராய்ந்து பிடிக்கக்கூடியதாயிருந்தும் அது தொழிற்படும்விதம் நமக்குவிளங்காது முதற்பிரிவின் பத்தாம் அதிகாரத்திலே சீவநிலையைப் பற்றிப் பார்த்தது உங்களுக்கு நினைவாயிருக்கும். இத்தினைவு தொழிற்படுவது மிருகவறிவினாலாகும்

௩. சீவனுள்ளவெதுவும் மிருகவறிவின் பிரமாணங்களுக்குள்ளமையும் விலங்குசாதியைப்போல் விருக்கசாதியும் உள்ளான உயர்த்தியினாலொழுங்குபடுத்தப்படும் சீவநிலைசீவசடத்தினது சுகத்துக்குள் காப்புக்கும் பலுகுதலுக்கும் அல்லது அப்படிப்பட்ட சீவசடத்தினது யாதொரு பகுதிக்கும் தனது தொழில்களைத் தெளிவாய்ச் செலுத்துவது மிருகவறிவினாலாகும்

௪. இந்த மிருகவறிவு மிருகங்களிலுஞ் சிலவேளை பூண்டுகளிலும் பேரறிவைப்போலக் காணப்படுகிறது. இலுதராகரியென்னுஞ்செடியினது வேரை ஒரு புறம்பான மணலிலே வைத்தால் அதின் பக்கவேர்களெல்லாம் பயனிலங்கிட்டவிருக்கிறதிக்காகவேண்டுமே.

௫. சுவரிலே ஒரு கொட்டையிலிருந்துண்டாகிற மரம் கொஞ்சளவுக்கு வளர்ந்து பிறகு நிலத்துக்கொரு வேர்விட்டு அது பயனிக்கொண்டவிடத்திலும் பட்டபின் மறுபடியும் வளரக்கண்டிருக்கின்றது

௬. மிருகசாதிகளுக்குமிச்சிற்றறிவு அதிக பூரணமாயுண்டு ஒருகுழவி தனக்கேற்றுகூடிய மற்றக் குழவி செத்தாலதைக் கூட்டைவிட்டுப் புறம்பே கொண்டுபோக [illegible] பாரமாகில் அதின் தலையை வெட்டி இரண்டு துண்டாக்கிக் கொண்டுபோகின்றது அப்படியே பட்சிகளும் தங்கள் கூடுகட்டுகிறதற்கெப்பொழுதும

ஒரேசாமான் தேடுகின்றன அது கிடையாத காலங்களில அதற்குச்கூடிய நலமான பிறசாமானைத் தேடுகிறது பொற்சிறகையெனனுங் குருவி முட்பூஞ்செடுத்துத் தனது கூட்டை அடைக்கிறது, அது கிடையாவிட்டால மயிரலலது இறகை விட்டுப் பருத்திப் பஞ்சு அல்லது ஆட்டுமயிர தேடுகின்றது

எ. பேரறிவுக்குஞ் சிற்றறிவு வித்தியாசப்படுவதேதெனில், பேரறிவுக்குப் படிப்புவேண்டியதாயிருந்து அப்பியாசத்திற்றேறுதலடைந்து கொஞ்சக்கொஞ்சமாய அறிவில முதிருகின்றது. ஆனாலும சிற்றறிவுதோற்றத்திலேயே முதிர்ந்ததாய் மனுஷன எவவளவு பூரணமோ அவவளவு குழந்தையிலுமுணடு ஒவவொரு மிருககுட்டியும தான வளர்ந்த பிறகு எவவளவு பூரணமோ அவவளவு பிறந்தபோல் தனனுயிரைக் காககத்தக்க தேவையான சனத்தைத் தேடுகிற சுபாவ சிற்றறிவைக் காட்டுகின்றது

அ சுபாவத்தினாலே மிருகங்கள் ஏற்பட்டிருக்கும் மற்றுஞ் செய்கைகளும படிப்பினையின்றித் தமது தத்துவத்தைக காட்டுகின்றன. கோழியாற்பொரிக்கபபட்ட தாராக்குஞ்சுகள் தண்ணீரில அமிழந்தி நீநதித் ததிச் சந்தோஷபபடக் கைத்தாயாகிய கோழிகணடு பயந்து திடுக்கிட்டு நின்று விருதாவிற் கொக்கரித்து வரச்சொலலி உறுக்கிப்பார்க்கும கோழி எணணிக்கையுடனே தணணீரில இறஙகாமல விலகி நிற்கத் தாராககுஞ்சுகளுககதில மோசமிலலையென்றெபபடித்தெரியும. அது பராபரனவைகளினுள்ளத்தில முத்திரித்த சிற்றறிவினியககம

கூ ஆகையால சிற்றறிவாவது சீவாங்கபடைப்புக்கப்பொழுது அலலது பினனுலாகவேண்டிய பயனுக்கியறறப்பட்ட சில சுபாவதத்துவஙகளின் சேட்டையிலுலாகும அதின் தொழிலாம. பேரறிவாவதுமனமுள்ள சீவனுககம முகாந்திரத்துக்காக ஏற்படுததப்படடதாயக கற்றறிந்த தத்துவஙகளின சேட்டையிலுணடாகும அதின்றொழிலாம் இரணடும, முகாந்திரத்துககூடியதாயத்தஙதன விதத்திற் பூரணப்படடதாயச சிடிகருடையஞானதைச சரியாயக் காட்டுகின்றது.

(The following article is the original of the foregoing)

ABRIDGEMENT OF GOOD'S BOOK OF NATURE.

PART II.] *On Instinct.* [CHAP. 4.

1. THERE are various actions to be met with among mankind, but more frequently among other animals, which show that there has been a particular end obtained by particular means, and that, too, without any reasoning about the matter The bee makes her cells for honey always in a particular way, and the spider spins her web to catch flies just as perfectly at first as after she has spun for months and years

2 This mode of acting as nature directs, without reasoning, is called *instinct*. This faculty is a very wonderful one, and we cannot understand how it operates, though we can trace its effects You recollect, in the tenth chapter of the first part, the *principle* of *life* was considered, now the manner in which this principle operates is by instinct.

3. Whatever has life is subjected to the laws of instinct, plants as well as animals are regulated by this internal monitor. Whenever the living principle manifestly directs its operations to the health, the preservation, or the reproduction of a living frame, or any part of such a frame, the process, is carried on by instinct.

4 This instinct often appears like reason in animals, and sometimes in plants Place a strawberry root in a patch of sand, and it will send forth almost all its runners in the direction in which the proper soil lies nearest.

5 When a tree happens to grow from a seed on a wall, it has been observed, on arriving at a certain size, to stop for a while, and send down a root to the ground, as soon as this root was established in the soil, the tree began again to grow

6. Animals show the same kind of instinct, but in greater perfection When a wasp attempts to carry a dead companion from the nest, and finds it too heavy, he cuts off its head and carries it out in two portions So birds in building their nests, naturally use one kind of materials, but if this cannot be procured, they find the best substitute possible The goldfinch prefers thistle down for the lining of its nest, but when it cannot procure this, it takes cotton wool or even sheep's wool, before it will use hair or feathers.

7 Instinct differs from reason in this point—reason requires to be instructed, it improves by experience, and gains maturity by slow degrees But instinct is mature at first, it is as perfect in the infant as the man Every kind of young animals shows that instinct of its nature, namely, to seek its food, which is necessary to preserve life, as completely at its birth as it ever does afterwards

8 So also other habits, for which nature has fitted animals, show their power without any teaching a brood of young ducks, hatched under a hen, will plunge into the water and swim and flutter happy enough, while the poor frightened foster-mother stands amazed at the sight, and clucks, calls and scolds to no purpose How do the young ducks know that the water is safe for them when the hen avoids it so carefully? It is the impulse of instinct, which God has stamped in the interior of their little frames

9 Instinct, then, is the operation of the principle of organized life by the exercise of certain natural powers directed to the present or future good of the individual, and reason is the operation of the principle of intellectual life, by the exercise of certain acquired powers directed to the same end. Both equally answer their object, are equally perfect in their kind, and equally display the wisdom of the Creator.

TWO EPIGRAMS OF SIR WILLIAM JONES —Sir William Jones' pen was most honorably pure, even when it was merely playful or elegant, often it was directly moral, and sometimes it was devotional Two of his epigrams occur to us while writing Sir Edward Coke's couplet is well known

> "Six hours in sleep, in law's grave study six,
> Four spent in prayer, the rest on nature fix "

Rather said Sir William Jones,

> Six hours to law, to soothing slumber seven,
> Ten to the world allot, and all to Heaven "

Sir William's calculation gives one hour directly every day to prayer, instead of four which we imagine is more than most busy lawyers afford, so that he could not mean to detract from the duty of direct acts of devotion, while he inculcated the truly evangelical doctrine, that whether we eat or drink, or whatever we do, we should do all to the glory of God

The second specimen is his translation of a thought of Hafez, which, according to our minds, forms one of the very happiest epigrams in the English language, scarcely excepting Dr Doddridge's "Live while you live "

> "On parent's knees, a naked new-born child,
> Weeping thou satt'st, while all around thee smil'd
> So live, that sinking in thy last long sleep,
> Calm thou may'st smile, when all around thee weep "

கடிதங்கள்.

இலக்கணக் களஞ்சியம்

(On Tamil Grammar.)

மகா கனம்பொருந்திய மைனர்த்துரையவர்களுக்கு வந்தனம் பத்திராதிபதிகளாகிய பிரபுக்களுக்குப் பதினாறு பேறுமவகுக.

(குவலயாநந்தம் உறுப்பியல்)

இலக்கணம்வந்தவைக்கிலக்கியமிலவயென, விலக்கியம் வந்தவைக்கிலக்கணமிவையென,வெடுத்துக்காட்டுதலுதாரணச்சொல்லே.- இலக்கணக்கருத்தேயிலக்கியமறிநெறி — இலக்கியமெனபதிலக்கணத்தியைபு, தக்கெதியுரைக்கியவைத்தென்க —பொருளென நல்லோர் புகல்வது கருத்தே.—கருத்தெனப்பெறுவதைத் தொகைவகைவிரியாற், சொல்லிய பயனைத் தோற்றுவதேபொருள் பொதுமொழிபிணையடையெனவே கருத்தைப, புகலப்பெறுவது தொகையெனவறையும்.—கருத்தின விரிவைக் கற்றோர்ககினிதாய், வகுத்துக்காட்டல வகையெனவறையும் —இலக்கிய வழக்கொடனேகருத்தின், விதப்பினுரைப்பது விரிவாகும்மே. "அகத்தியம" இலக்கணமெனபதிலக்கியமுறையுற வைத்ததென்று வழங்கப்படுமே.— இலக்கியமென்பதிலக்கணச்சான்றாய், வழங்கியவ்விலக்கணமலகிய தாமே.— இலக்கியமின்றியிலக்கணமின்றே, யெள்ளின்றிலெண்ணெயுமின்றே, யெள்ளினின்றெண்ணெயெடுப்பதுபோல, விலக்கியத்தினின்றெடுபடுமிலக்கணம் "சிற்றகத்தியம" பூவினுள் வாசமபொருந்துதலபோல, விலக்கணவிலக்கியமியைபுடைத்தாகும்.

(குவலயாநந்தம் சித்திரவியல்.)

விதரணசௌரியமெனுமவினைமொழியாற்,பொய்த்தோற்றம்பெறக்கூறிடினதனை,மிஞ்சுகருவென விளம்பினா புலவர்.

உம்—மன்னன் வழுதிவருகுங்கொடைநோக்கி, யன்னதருவைக் துமதிதியாம - இதனுள் வழுதிகொடையைப பெருமைசெயது கற்பகத்தருவைச்சிறுமைசெயதுகருத்துநிற்றலால-மிஞ்சுகருவென்னுமணி.

பிரமாணம்பிரமேய்மையங்காரிய, நிதர்ச்சனஞ் சித்தாந்தம்வைதர்க்கநிருணய,மாயாசமவிதண்டைடிகலநிக்கிரகம்,வாதஞ் சிற்பஞ் சாதகமென் [illegible] தர்க்கருபொருளாமே.

இசசோடசபதார்த்தமாகிய வாதககருபபொருளைவாதியும் எதிர் வாதியுமறிந்துவாதஞ் செய்தலேதருக்கவிலக்கண விதியெனறவாறு.

(இறையனாரகப்பொருள்)

கற்பினுட்டுறவேகடிவரையின்றே. ஓதலுங்காவலும்யாங்தோர்க்குரிய.— வேந்துவினையியற்கைபார்ப்பார்க்குமுரித்தே — அரசரெயன் றியேனையோர்கரும்; புரைவதெனபவோரிடத்தான - காதற் பரத்தையெல்லார்க்கு முரித்தே —பரத்தையிறமபிரிவே நிலத்திரியின்றே.

(யாப்பருங்கலவிருத்தி)

வெள்ளைநிலம்பத்தகவலபதினேழு, துள்ளலிருநான்கு தூங்கலபத்—தென்னா, விருசீரடிமுச்சீரைந்தாறேழெண்சீ, ரொருவாநிலமைம்பத்தொன்று.

(பிரபந்ததீபம்.)

சொன்னவெழுத்தினுஞ்சொன்னமொழியினு, மக்கிலேதன்னிலிருவகைப்பொருட்கு, முன்னியகருத்துமுடிவுறப்பாடல சமுத்தியென்றுசாற்றுவாதுவே,கொடுத்தபொருளெலாங்குறைபாடினறித், தொடுத்தயாப்பிற்றுயத்துகளற்றிற்றலே

(செய்யுளியல்சூத்திரம்.)

கட்டுரைவகையாலெண்ணொடு புணர்ந்து, முற்றடியின்றிக்குறைச்சீர்த்தாகியு, மொழியசையாகியும வழியசைப்புணர்ந்துஞ், சொற்சீரடியுஞ் சொற்சீரடியலபே.

(மாபுராணவிலக்கணம்.)

அகத்திணையகவயினதிறப்புவஞ்சி, சிறப்பிலவென்னுஞ் சிலவிடத்துளவே,

(பூதபுராணவிலக்கணம்.)

அகப்பாவகவலினவஞ்சிக்குரியவடியிரண்டும்,புகப்பான்மையவல்லவென்பதொல்லோர்தன்புகரில்வஞ்சி,யகப்பாப்பொருளையாவென்பாவலர்க்குறிப், புகப்பான்மைடியுமொருசார்புலவரானா புகன்றனரே.

(சங்கயாப்புச் சூத்திரம்.)

காசுநன்குபிறப்புமலர்நாள்வெண்பாவீற்றினமேவுவாய்பாடே.

(இலக்கணத்திரட்டு)

தலைமாணுக்கன்றனக்கோதியபொருள், பொற்கலத்தமுதம்பெய்திருந்ததுபோலுமே இடைமாணுக்கற்கிந்திடுநற்பொருள், டேரோடு நீர்சடஞ்சோத்தற்றுமே கடைமாணுக்கன்காதுறப்புகலபொருள், கமரினுளாலபாலகவிழ்த்ததையொக்கும்

(இலக்கணக்கொத்து.)

பெயர்வினையிடையுரிநான்கடியாலும,பிறக்கும்வினையெனப் பேசினாபுலவர், பன்படிமுதலாப்பலவும்பகாவ, ரவையிவையுள்ளேயடங்குமென்க. உம்-கொடுபபதழுக்கறுப்பான. இதுபெயரடியாகப்பிறந்தவினை-நடந்தான்- இதுவினையடியாகப் பிறந்தவினை-புலிபோலநசாத்தன— இதுஇடையடியாகப்பிறந்தவினை-சிவந்தகண் -இது உரியடியாகப பிறநதவினை—பிறவுமனன

(இலக்கணவிளக்கம்.)

அச்சம்பயமிவிகாலமபெருமையென, றப்பாறுள்கேகொளலுச் சொலலே

(அரியவிதிபோதுவியல்.)

பொருளிடங்காலஞ்சினைகுணந்தொழிலவினை, யிடையுரியொனபதுமேற்குமடுககே

உம்-பணம்பணமெனறுவருகிறன்-பொருள்-மனைமனையென்றழுகிறன-இடம- வெயிலவெயிலபோகாதே-காலம- கைகையத்திரம-வினை-தருமசாவிதருமசாவி-குணம-பாடுவானபாடுவான -தொழில-வந்தான வந்தான-வினை-சரிசரியெனகிறன- இடை-இவசிவுந்த கண-உரி-முறையேயொன்பதடுக்குச் சொற்களுககாண்க.

(தோன்னூல்விளக்கம்.)

மங்கலப்பொருத்தமேகவகைமலைநிலங், கார்புயல்பொன்மணி கடலசொலகரிபரி, சீரபுகழெழுத்தலர்திங்கடினகரன, றேர்வயலமிழதந்திருவுலகாரண, நீரபிறவருமுதனிலைச்சொலவியல்பே

சொலவினபொருத்தஞ்சொலலுங்காலை, யரிதுணாசொலலும மருந்திரிசொலலுந், திரிபுடைச்சிருநதிதாமுதற்கே

எழுத்தினபொருத்தமெழுவாய்ச்சீரக்கணூன்,றைக்தேழொன [illegible],

முனபத்திரிகையிலவேறிலககணசசாடசிகாடடுதும என்றதினி வருமபத்திரிகையிற் காணலாம்.

பத்திராதிபதிகளுக்குத் தோத்திரம்

Hinduism Unmasked.

(Continued from page 204)

OUTLINES OF HINDU GEOGRAPHY.

Scanda Purana—Andakosa Section.

O King! armed with the leaf-like dart, listen attentively The Andas such as the Earth which sprung from the five elements are in number 100,000,000; of which you have 1,008. The nature of one of these I will describe so that you may perceive it as clearly as you can look through a most transparent Nelly-fruit The length and breadth of the Andas are equal, each being 1,000,000,000 yojanas.

To the Earth there are 7 insular Continents or Islands, *Jambu*, *Shaka*, *Kusha*, *Kirouncha*, *Ilava*, *Komathaga*, *and Pushkara* Around Jambu Island is a sea of salt-water, around Shaka a sea of milk, around Kusha, a sea of curds, around Kirouncha, a sea of curds; around Ilava, a sea of sugar-cane-juice; around Komathaga is a sea of honey; and around Pushkara is a sea of fresh water. All are in a circular form.

The first Island *Jambu* is 100,000 yojanas, and the sea that surrounds it is of the same breadth; the next is double, and so on, in all they are 25,400,000

A greater lie is not set forth even in Scanda Purana, is an expressive proverb, so current among the Hindus, that when they question the truth of a statement, they make a very lib-

eral use of it in the form of an exclamation expressing denial. The Hindus are not, it seems, totally lost to all reason and judgment. They have at least sense enough to view the said *Purana* as a stock of lies and to found upon it the truth of the proverb referred to Such is the miserable character of the Hindu mythology from which the above extract is made The Hindus however hold it in undiminished veneration and attach great merit and final beatitude to the reading and hearing of it in their temples. Such is the nature, propensity, and principle of the Hindus that one who should inquire into their system would be likely to suppose that they would have any thing but God for an object of worship, and receive any thing but truth for an article of faith.

But to return to our subject: the outline of geography found in this and other Puranas is diametrically opposed to the correct principles of true science and philosophy Those who have the slightest knowledge of the true geography will admit that the above statements misrepresent the form, magnitude, and the divisions of the Earth The Earth has been, and now is, thousands of times circumnavigated, and all its continents, islands, seas, &c thoroughly explored, and the one unanimous voice of all researches and investigations has fully established, beyond all possible doubt, that the Earth is a vast globe moving in the infinite expanse of space Thousands of ships float day and night upon its wide-spread waters, and proclaim the earth is round They visit the different parts of the earth from north to south, from east to west, from one direction to another, but have never witnessed the existence of the 7 concentric islands and seas, and consequently they are unknown to the most extensive voyagers and travellers who whirl round the earth If they are not on the earth, where are they? Again, the dimensions of the world are exaggerated to a degree, which shows that the framers of the *Puranas* erred most eggregiously in their mathematical accounts. The young Hindus who have had the benefit of European education, as I have, know to a perfect demonstration that the European science is true I appeal to them to judge between me and the Hindus It is the avowed principle of some of the Hindu astronomical treatises, such as Pulasthiya-Siddhanta, Brahma-Siddhanta, Arya-Siddhanta of Arya-Bhatta, Surya-Siddhanta, Siddhanta-Siromany of Baskar-Acharrya, &c that the Earth is spherical, and militates against this fabulous Puranic view

Now then I challenge the learned defenders of the seven Islands and seas to come forward and prove their existence Where are they? Is this a piece of God's revelation? Does He reveal things that have no existence? Is this pack of sheer lies worthy of God's high character and glory? It would have been better had the author of these lies employed himself in studying the alphabet of moral rectitude rather than shamelessly to lavish all his genius in inventing these nonsensical fooleries and then by gross wickedness to palm them upon the credulity of his poor deluded brethren.

This is the pride and glory of Hinduism Will a rational being in the exercise of a particle of common sense give credit to a system fraught with such lies, and yet impudently claiming divine origin and demanding implicit belief and entire acceptance from men under false promises of an infinite bliss and a glorious immortality Let God enlighten the minds of our benighted fellow-countrymen, and reclaim them from the depths of delusion, degradation, and superstition, in which they are lamentably sunk, to the saving knowledge of Jesus Christ and him crucified.

More of this hereafter.

***Batticotta Seminary 6th Sept.* 1842.** **ROBERT ADAIR.**

இந்துமத வேடக்குலைவு

[Translation of the above]

(கந்தப்புராணம்—அண்டகோசப்படலம்)

"சுவாமி! பரமேசுரனைக்குறித்த ஆயிரத்தெட்டண்டங்களினிலைமையைச்சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டமாத்திரத்திலே சுக்கிரபகவான் சொல்லுவான

இலைத்தொழிலபொருந்திய வேலினையுடைய இராசாவே கேள்! பஞ்சபூதியங்களிற் றோன்றிய விந்தப் பிருதுவியண்டத்துக்கோ ஆயிரகோடியண்டமுண்டு. இப்படியான வாயிரகோடிகளிலும நீ பெற்றிருக்கிறாய் ஆயிரத்தெட்டண்டம். அந்த வாயிரத்தெட்டண்டத்துள்ளும ஒன்றினுடைய நிலைமையை நான சொல்லுகிறேன். நீயுள்ளங்கை நெல்லியபழமபோற் கண்டுகொள்

சம்பு-சாகம-குசை-கிரவுஞ்சம-இலவு-கோமேதகம்-புட்கரம-என்னுஞ் சத்ததீவுகளுண்டு. இந்தப்பூமிக்கு அந்தச் சத்ததீவுகளுஞ் சம்புத்தீவை உப்புக்கடலுஞ் சாகத்தீவைப் பாற்கடலும் குசத்தீவைத் தயிர்க்கடலுங் கிரவுஞ்சத்தீவை நெய்க்கடலும் இலவத்தீவைக் கருப்பஞ்சாற்றுக்கடலும கோமேதகத்தீவைத் தேன்கடலும புட்கரத்தீவை நல்ல தண்ணீர்ச் சமுத்திரமும பரிவேடம்போற் சூழ்ந்திருக்கும. முதற்றீவு ஒரிலக்கமயோசனை. அதைச் சூழ்ந்தகடலும் அவ்வளவு. மற்றத்தீவுகளு மவைகளைச்சூழ்ந்த கடல்களும் ஒன்றுக்கொன்றிரட்டித்திருக்கும். ஆக இவைகளுக்குத்தொகை இரண்டுகோடியே ஐம்பத்துநாலிலக்கமயோசனை"

"இந்துப்பொய் கந்தப்புராணத்திலுமில்லை" என்பதுமிகவுமறைப்பானபழமொழியாய்த் தாங்களொரு செய்தியைப்பற்றிச் சந்தேகங்கொள்ளுகிறபொழுது அடக்கமின்றி வியப்புற்று இல்லையென்பதற்கு இந்துக்கள் வழங்குதற்க்க அவ்வளவாகச் சொல்லுகின்றது. இந்துக்கள் முற்றுக்க புத்தியும் அறிவுமற்றவர்களல்லவென்று தோன்றுகின்றது. இல்லையென்றுபோயினும இப்புராணத்தைப் பொய்த்திரட்டென்று கண்டு அதினாலந்தப் பழமொழியை உண்மையாகக் கட்டிக்கொள்ளத்தக்க அளவாகுதலுண்டு. மேற்சொல்லிய குறிப்பிருந்தெடுபட்ட புராணத்தின் சீர்கேடிதுவே. ஆயினும இந்துக்கள் சற்றேனுங் குறைவில்லாமற் கனம்பண்ணித் தங்கள் கோவில்களிலே அதை வாசித்துங் கேட்டும்வருவதினால் பெரிய புண்ணியமும முடிவில ஆனந்தமுமுண்டென்ப் பாராட்டுகிறார்கள். கர்த்தாவையன்றி வேறெப்பொருளையும் வணங்குவதற்கும் உண்மையையன்றி வேறெதையாகுதல் தங்கள் விசுவாசப்பிரமாணமாயேற்றுக்கொள்ளவும் இந்துக்கள் பிரியமுள்ளவர்களென்று அவர்களுடைய மதக்கட்டை விசாரிக்கிற ஒருவன போதய நிதானித்தத்துடன நினைக்கத்தக்கதான தன்மையும மனச்சாய்வும நெறியுமுள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள். அது நிற்க இந்தப் புராணத்திலும மற்றும புராணங்களிலுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிற புவனசாஸ்திரக்குறிப்பு உண்மையான அறிவுக்குஞ் சாத்திரத்தின் நேரானகோட்பாடுகளுக்கும மிகவும எதிர்மாறாயிருக்கின்றது. உண்மையான புவனசாத்திரத்தைக்கொஞ்சமாகுதல கற்றவர்கள பூமியின உருவத்தையும பருப்பத்தையும பகுதிகளையும்பற்றி மேல கந்தப்புராணத்திற் சொல்லியிருப்பது முழுவதுந் தப்பென்று ஒத்துக்கொள்ளுவார்கள். பூமியைச்சுற்றி முன்னும இப்பொழுதும வெகுமுறையாகக் கப்பலோடி அதின கண்டங்கள் தீவுகள் சமுத்திரங்கள் யாவுந் திக்கமாயாராயப்பட்டிருக்கின்றன. சகலவிதமான ஆராய்ச்சிகளும் விசாரணைகளும ஒரேமொழியாகப் பூமி பெரிதான உருண்டையென்றும் அது அளவின்றி விசாலித்திருக்கும் ஆகாயத்தின கண்ணியங்குதென்றுஞ் சொல்லுகின்றது. ஆயிரக்கணக்கான கப்பல்கள் இரவும பகலும பூமியினது பரந்த சமுத்திரத்தின்கண் பாய்விரித்தோடிப் பூமியுருண்டையென்க் கூறுகின்றன. அவைகள் பூமியின பல திசைகளிலும் வடக்கிலிருந்து தெற்காகவும கிழக்கிலிருந்து மேற்காகவும் ஒரு திக்கிலிருந்து வேறொருதிக்காகவுஞ் சென்று பூமியைச் சுற்றிச் சுழன்றுதிரிகின்ற யாத்திரைக்காரருக்கும பிரயாணிகளுக்கும வட்டவடிவமான சத்ததீவுகளுங் கடல்களுங் காணப்படவில்லை. அவைகள பூமியிலில்லாதபோனாற் பின்னெங்கே? அன்றியும பூமியினளவை உள்ளதற்கு மிஞ்சிப் பருப்பித்துச் சொல்லியிருத்தால புராணங்களைக்கட்டினவர்கள் அதிக தப்பாய்க் கணக்கிட்டார்களென்று விளங்குகின்றது. என்னைப்போல ஐரோப்பையாருடைய சாஸ்திரங்களைப்படித்தறிந்த இந்துக்கள் ஐரோப்பையாருடைய சாஸ்திரமுண்மையானதென்று நன்குய் குப்பகப்பாடாயறிவார்கள். எனக்கும் இந்துக்களுக்கும் இதின் அ[illegible] நியாயத்தைத் தேர்ந்து பார்த்துத்தீர்க்கும்படி அபயமிடுகிறேன். பூமி உண்

டைவடிவமுள்ளதென்று புலஸ்தியசித்தாந்தம், பிரமசித்தாந்தம், சூரியசித்தாந்தம், ஆரியப்பட்டர்செய்த ஆரியசித்தாந்தம், பாஸ்கராசாரியார் செய்தசித்தாந்தசிரோமணி என்னும் நூல்களிற் பிரதானகாரியமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அந்நூல்கள்தானே இப்பொய்யான புராணக்கட்டுக்கதையை யழிக்கும்படி எதிர்த்துநிற்கின்றன.

இப்பொழுது சத்தீவுகளுங் கடல்களுமுண்டென்று சொல்பவர்கள் வந்து உண்டோவென்று ரூபிக்கட்டும். பார்ப்போம். அவைகளெங்கேயிருக்கின்றன? இதோ தேவ வெளிப்படுத்தல்? தேவன் இல்லாதவைகளை வெளிப்படுத்துகிறாரோ? இந்தப் பொய்க்கதைகள் தேவனுடைய மேலான இலட்சணங்களுக்கும் மகிமைக்கும் ஏற்றவையோ? இந்தப் பொய்களைக்கட்டிவைத்த ஆக்கியோன் இவ்வகையான பயன்படாவிசாரங்களை யோசித்து நினைத்ததில் வெட்கக்கேடாய்த் தனது யூகம் முழுவதையுங்கொட்டித் தனது எழிய அறிவற்ற கூட்டாளிகளுடைய ஏமபிலாதிசகுணத்தை மயக்கினதிற் கேடுகெட்ட பொல்லாப்பைச் சாதித்ததைப்பார்க்கிலும் அருமந்தாப்போவிருந்து சன்மார்க்கநெறியின் அரிச்சுவடி கற்றாரில்லை நலம்.

இதுவே இந்துமதத்தினது மேம்பாடும் மகிமையும், இவ்விதபொய்கள் நிறைந்ததுதானே தேவனால் வந்ததென்று வெட்கக்கேடாய்த் துரந்துநின்று மனிதருக்கு முடிவிலின்பத்தையும் மகிமையுள்ள அறியாமையையும் கொடுப்பேனென்கிறதாய் அனுப்பித் தன்னை உறுதியாய் நம்பவும் முழுதாயேற்கவும் சொல்லுகிற மார்க்கக்கடை. ஓரனுப்பிரகாரம் பொதுவறிவுள்ள மனுப்பிறப்பானவன் நம்புவானோ? நம்முடைய உடன்சகோத்தவர்களாய இருளடைந்திருக்கப்பட்ட சனங்களை ஆண்டவர் வெளிச்சமாக்கி அவர்கள் புலம்பப்படத்தக்கவிதமாய் அமிழ்ந்திருக்கிறமயக்கம், திட்பு, வீண்பத்தி என்பவைகளின் குழியிலிருந்து குருசிலறையுண்ட இயேசுவினாலாட இரட்சணிய அறிவுக்கு அவர்களை மீட்டெடுப்பாராக.

ச. நா.

(Versification of certain Scripture passages in the Bible.)

இரட்டைமணிமாலைத்தொடர்ச்சி

கலித்துறை

நீதாவுலகம்படைத்தவனாளினெறியுடனே
ஆதாமேவாளையுமுன்சாயலாகவமைத்தவருக
கேதானகொடுத்தவுரைமீறிப்பாவத்திலெய்திடவா
நீதானபுத்திரனனுஞ் சேருனறிருப்பதமே

பவத்தாலுலகையழித்தவன்னாளிற்பரிவுடனே
தவத்தாலுயர்ந்தவனனோவாவோடனமரைத்தாங்கியபோ
லவசதாலுழன்றிப பவக்கடலுள்ளாழுந்தாமலெனனைச்
சிவத்தாலுயாநதயரனேநினறெணடனச்செயதருளே.

அருளேயுனக்குரித்தாணாலு நீதிக்கமைந்தபடி
மருளேனிறைநதசொந்தாகமொமொறுவைவதைத்தவன்று
தெருளானலோத்துடனமூவரைககாததவனறேவியெனும
பொருளாசியையுபபுத்தூனகைவாகியபுண்ணியனே

புண்ணியனாகியயோசேப்புத்தனனுயிர்ப்போக்குவதற்
கெண்ணியபேருக்குமேலாதனைச்செய்தவோதிமைக்கு
நண்ணியவெண்ணமுடியாதெகிப்பத்தைநலகியபோற்
றண்ணியபேயவினைசேராமலெனனைததெரிநதுகொளவே

தெரிந்தேயெகிப்பத்திற்பத்தற்புதங்கடிறமையுடன்
புரிந்தேகடலினிறபாரவோனுஞ்சேனையுமபொனறிடவே
பரிந்திஸரேலரைககாவதனிறபதிபபதறகு
விரிந்தவுனதுகரத்தாற்கொண்டேகிய விண்ணவனே

விண்ணிவிருந்திணிமன்னாபொழிந்துவெகுவிதமாக்
கண்ணினகமுத்தமணிபோலிஸரவேக காத்திருநது
பண்ணியநன்றியறியாமலுனனைபபகைத்தவர்கள்
எண்ணிலுறுமலடியேனைக்கைக்கொள்ளிறையவனே

இறைதானுகன்றீரச்சினாமலைதனிலீந்தபந்து
மறைதான்வெறுத்துனடியார்களுரையுமறுத்தவர்கள்
குறைதானறவிர்ந்தநெறியார்களாக்குணப்படவே
பொறைதான்மிகுந்துன்குமாரனைத்தந்தநற் புங்கவனே.

புங்கவனாகியயோவானைத்தூதனுப்போகவிட்டுத்
தங்கியபூதாக்குமேசியாவாகத்தலைப்பிலவந்த
செங்கதிரோனையிறையென்றெண்ணமற்சிலுவைதனிற்
பங்கப்படுத்தியதேசக்குருதியின்பங்கருளே.

பங்கமகன்றடியார்களெவரும்பதவிபெற
வங்காவியப்பழுனறுநாளுயிர்ததுனைவலத்திருந்தே
யெங்களுக்காகவேயெப்போதுமவேண்டுமிரட்சகரின்
சங்கமதனிலடியேனுஞ்சேரத்தயைபுரியே

தந்தையநாதிபிதாவினச்சாகச் சமைந்ததிரு
விந்தைத்திறித்துவத்தொனறுயிசைந்துமிகவுயர்ந்தே
நிந்தையுலகைநடுக்கேட்டுத்தக்கநிலையில்வைக்கு
மெந்தைநடுதல்வனையெப்போதும் வாழ்த்தெனனெழினெஞ்சமே
முற்றிறறு

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

சீர்கொண்டகடவுணெறி தெரிந்தார்க்குந் தெரியார்க்குஞ்செம்மையாகப்—பேர்கொண்டவேதத்தினபொருளங்கைநெல்லியைப் போற்பிறங்கியைத்தோன்ற—வேர்கொண்டவிரட்டைமணிமாலையெனுமொருநூலையியம்பினனூந்—தார்கொண்டமணிமார்பனதேவசிகாமணியெனனுந்தமிழ்வலலோனே

இது தென்னூர்ப் பாரதிப்புலவர் பாடியது.

ஆ! எனது விழுந்தாரகைப்பெண்ணே,

உனது உம் புத்தகம், மகம் சஞ்சிகை, எமசம் பக்கத்தில உன்னோடிருக்கத்துணிந்து உபாயத்தோற்றுணட யாழ்ப்பாணநகர் உரைகலலென்ற உனது மதழைமொழித தோழியின் மனமகிழ்ச்சிக்காய் நான உனனோடிரவாடவோர்மித்துருகி மையற்கொள்ளலாய் நான உனக்கனுப்புஞ் சினேக பாநதத்துக்கிசைவான ஓர் முத்தநதராமல உலகெங்கும பரநதிருக்கும் கலைஞானக்கடலுக்குக் கரைகணடவன் நான (உதயதாரகையின் எடிற்றர்) தானெனச் சாற்றுமற சாற்றி வருந நீயே மொழிபெயர்க்க வேண்டிய நியாயத்துக்கு அநியாயமாய்க் கிழப்பித்தாரையைப்போ லுனது உம புத்தகம், மகம சஞ்சிகையிற குசமசக்கையான பசபசப்பாய யாருக்கும விசுவாசிக்கவொண்ணாத கசகசப்புக் காட்டிவிட்டாயே

ஆனாலும எனதாசைத் தாரகையாளே எனது வினாவின் சரியான கருத்தை யாவருமறியவேண்டிய கடமையிருப்பதாலும் அதன உள்ளபடியான விளப்பம் நீயே உரைக்க நியாயமிருப்பதாலு ங் கூட்டாவுவல்மையாய நழுக்கி விடாமல இக்கடிதத்தையும உனதுத்த தோற்றரவிற்கொண்டு எனது முந்தின வினாவுக்கொப்பான மாறுத்தாரமுங்கொணடு வெளிக்கிடும்படி ஸ்டமாகக் கேட்டு வருடிக்கொள்ளுகிறேன. உனது நேசமுற்றதோழனான

காவிக்கோட்டையில் ஆவணி மாதம், கூதி ௲௮௱௭௨ ஆ } திவ்வியநகர்க்கண்ணாழி

உதயதாரகை வாசிப்பவர்களிலோர் பட்சமற்று உண்மைமொழியோதுபவர்களே, யாழ்ப்பாண நகர் உரைகலலின கடிதத்தையும் அதற்கு பகாரமான எனது கடிதத்தையும அவைவையக்குறித்துப் பத்திராதிபர்களின் குறிப்பையுங் கவனமாயக் கண்ணுற்று உங்களுள்ளத்திறமோநது அவைகளின உண்மையானதை ஏற்கக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன

தி. க.

பத்திராதிபர் குறிப்பு

"திவ்வியநகர் கண்ணாழி" என்பவருடைய கடிதத்தை மகஞ் சஞ்சிகையிற பிரசுரஞ்செய்தபொழுது அத்தைப் பற்றி முறையான குறிப்பைப் பண்ணி உதயதாரகை வாசிப்பவர்கள்தானேகோட்டமின்றி மத்திடஞ்சொல்லும்படி கேட்டபடியால் அதுகாரியத்தைப் பற்றி நாங்கள மௌனமாயும் எழுதத்தேவையில்லை தாரகைக்குக்கடிதமெழுதுபவர்கள் போதுமான நியாயத்தைக்காட்டி ஒரு காரியத்தை எழுதுவது அதிக உத்தமமென்றும அப்படி எழுதாமற் கோபங்கொண்டு மற்றவரை இகழ்ந்தெழுதுவது உத்தமமல்லவென்றும மகஞ் சஞ்சிகையில எழுதியறிவித்தோம. நலல காரியங்களை எழுதினாலலவோ எங்கள் மனதிலும்பதியக்கூடும்

பஞ்சதந்திரக் கதை
PANCHA-TANTRA-KATEI
Sugerlapam or the art of making friends.

ாசுநிம, பக்கத்தினின்று

இராசகுமாரன் சுரத்தில் விழுந்த பிறகு, விடியற்காலத்திற் சோதிடர்களை அழைப்பித்து அவர்களுடனே இந்த மான்குட்டியின் வரலாற்றைச் சொல்ல, அவர்கள் எல்லா மிருகங்களும் மனிதரைப் போற் பேசுகின்றது ஆனாலும் நமக்கு முன்னே பேசுகிறதில்லை அதுவும் முன்னைப்பாராமற் பேசிற்று இதற்காக நீ பயப்படவேண்டாம் இது ஒரு விசித்திரப்பிராணியன்று இதினாலுனக் கெவ்வளவும் பயமில்லையென, இதைக் கேட்டு இராசகுமாரன் என்னை விட்டுவிட்டான் அதன் பிறகு இக்காட்டில் வந்தேன், இப்படி முன்னொருதரம் வலையிலகப்பட்டேன், ஆகையால் என்னைச் சீக்கிரமாய்விடச்சொல்லுகிறேன் இதற்குள்ளே மித்திரத்துவத்தினாலே மந்தரனுமங்கே வந்து இரணியகனைப் பார்த்து, மித்திரா, இப்படித் தாமசம்பண்ணுகிறதுசரியன்று. இப்பொழுது வேடன்வந்தால் நாமெல்லாரும் ஓடிப்போவோம் ஆனாலும் வலையிலகப்பட்ட சித்திராங்கனைப் பிடித்துக்கொள்வான் இதைக் குறித்தெனக்குக் கிலேசமாயிருக்கின்றது ஏனென்றால், நினைப்பின்படி மனதிலிருக்கிறதை அறிகிற சிநேகிதனும், பிறர் துக்கமறிகிற பிரபுங் கிடைக்கிறதருமையென்றிப்படி மந்தரன் சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில் வேடன் சடுதியில் இயமனைப் போற் தூரத்தில் வருகிறதை லகுபதன் கண்டு எலியைப் பார்த்து மித்திரா, வேடன் வந்தான் இப்பொழுது பெரிய சங்கடமநேரிட்டதென, அதைக் கேட்டு இரணியகன் அதிசீக்கிரமாய்ச் சித்திராங்கன் வலையை அறுத்தது, அறுத்தவுடனே கிட்டவந்த வேடனைப்பார்த்தெல்லாம் ஓட்டம்பிடிக்க அடப்போதவன் விசனமடைந்து நாலண்டையும் பார்க்கையில், மந்தரன் றன்னடையின்படி நடந்துகொண்டிருந்தது வேடன் அதைப் பார்த்துப்பிடித்துத் தன் வில்விற் சேர்த்துக்கட்டிக்கொண்டு கொஞ்சஞ் சந்தோஷத்தோடே போகும்பொழுது, அதைப் பார்த்து மானும், எலியும், காகமும் மிகவுஞ் சிரமப்பட்டிப்போதென்ன செய்யலாமென்று வேடன் பின்னே போகத்தொடங்கின அப்போது இரணியகன் ஒரு சங்கட நிவிர்த்தியாகிறதற்குள்ளே மற்றொன்று வந்துநேரிட்டன. ஆகையால், சீவனுக்குத்தேகத்தோடு கூட அநேகந் துக்கங்களை அனுபவிக்கவேண்டியிருக்கின்றது இந்தத் துன்பஞ் சிநேகத்தினால நமக்குவந்தது ஏனென்றால் எவன் மித்திரனிடத்தில் விசுவாசம் வைக்கிறானோ அந்த விசுவாசம் அவனுக்குத் தாய் தந்தை சகோதரன் பிள்ளை சுற்றங்களிடத்தில் இராதென்றிப்படி வெகுவிதமாய்த் துக்கித்துப் பின்னும் வேடன் தூரம்போய்ப் போவதற்கு முன்னே மந்தரனைவிடுவிக்க உபாயம்பண்ணவேண்டும் பிறகு ஆகமாட்டாதென, அப்போதவைகள் என்னசெய்யலாஞ்சொல்லுமென, எலி சித்திராங்கன் ஏரிக்கரையிற் செத்ததுபோலக் கிடக்கவேண்டும் அதன்மேற் காகமுட்கார்ந்துகொண்டு பொய்யாய்க் குத்தவேண்டும், அப்படியிருந்தால் அதை வேடன் பார்த்து மந்தரனைப் பூமியில் வைத்துவிட்டு மானண்டைபோவான் இதற்குள்ளே நாம் ஆமையின் கட்டைச் சேதிப்பேன், பிறகு அவ்வாமை தண்ணீரில் ஓடிப்போமென, இதைக் கேட்டெல்லாம் அவ்வாறே செய்து மந்தரனை விடுவித்தன பிறகு அந்த வேடன் வாய்த்தவிடம் அப்பு நெருப்புமிழந்தவனைப்போல வெட்கி மிகவும் வருத்தமடைந்து கைக்குவராத பெரிய லாபத்தை இச்சித்துக்கைக்குவந்த சிறியலாபத்தை இழந்தேனே, யாருக்குமதிக வாஞ்சை அதிக நஷ்டம் கிடைத்தமட்டும் போதுமென்று நினைக்கிறவனே மகா புருஷனென்றிங்ஙனமெண்ணிக்கொண்டு தன் வீட்டுக்குப்போனவுடனே அந்தக் காகமும், ஆமையும், மானும், எலியுஞ் சந்தோஷமடைந்து தங்களிடத்தின் முன்போல வாழ்ந்திருந்தன

இரண்டாவது சுகிர்லாபதந்திரம் அல்லது நட்புப்பேறு.

முற்றிற்று.

(Auspicious Occurrences No 3.)

சோபனசெய்தி ௩வது.

இழந்துபோன இஸ்ரவேற் கோத்திரத்தார்கண்டுபிடிக்கப்பட்டார்களென்பது

சோபனசெய்தி இரண்டாவதை நீங்கள் பிரசுரஞ்செய்தபின் நெஸ்தோரியர் (Nestorians) அல்லது இழந்துபோன கோத்திரத்தாரென்று பெயர்கொண்ட வோரருமையான புத்தகம் வந்துசேர்ந்தது இப்புத்தகத்திற் பத்துக்கோத்திரத்தாராகிய இஸ்ரவேற் சந்ததியாரிவர்கள் தானென்பதற்குத் திருட்டாந்தமும் அவர்களின் நடை உடை பாவனை சடங்கு முதலியவையும் அத்துடன் அவர்கள் பூர்வ அசீரியா (Assyria) ஆமேனியா (Armenia) மீதியா (Media) மெசப்பத்தோமியா (Mesopotamia) முதலானதேசங்களிற் பிரயாணம்பண்ணினவரலாறும் வேதாகமத்திலுள்ள தீர்க்கதரிசனம் நிறைவேறினவிபரமும் அடக்கி வயித்தியரான ஏசகெல்கிறன்று (Asahel Grant M. D.) என்பவரெழுதினார். இந்தப் பிரதிக்கு ஆசகியேலுண்டாக்குத்தர் கிறன்று, என்பவர் பாரிஸ் (Persia) தேசத்திலுள்ள ஊருமியா (Ooroomiah) விலிருக்கும் நெஸ்தோரியருக்கு அமேரிக்கன் மிசியோனால் [illegible] முகனையாக ஒரு வயித்தியனாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார் இந்த நெஸ்தோரியா ஆசியாவுக்கு மேற்கிலுள்ள கிறிஸ்துசபையாரில் மீதியானவர்கள். இந்நெஸ்தோரியரெனும்மக் கிறிஸ்துபிறந்த ௪௱ங் வருஷத்தின் பின் கொன்ஸ்தாந்தேனுபிள் (Constantinople) என்னுமிடத்துக்கு விசப்புவாயிருந்த நெஸ்தோரியஸ் (Nestorius) என்பவரிலிருந்துவந்தது சபைச்சரித்திரத்திலிவர்களாயிரம் வருஷத்துக்குமேற்பட்டிருந்தவர்களாகச் சொல்லப்படுகின்றது. ஏழாம் நூற்றாண்டு துவங்கிப் பதின்மூன்றும் நூற்றாண்டுவரைக்கும் மற்றுங் கிறிஸ்தவர்களிலும் இவர்கள் அதிக முயற்சியோடு மிகுந்த அனுகூலத்தோடும் பிறதேசங்களிற் கிறிஸ்துமார்க்கத்தைப் பிரசங்கித்துப் பிரதானவிடங்களாகிய பாரிசு சீனம் துவக்கி இந்தியா மட்டாகவுஞ் சில பிரதானவிடங்களில் அநேக கோவில்களையுங் கட்டிவித்துச் சபைகளையுமிஸ்தாபித்தார்கள் இவர்கள் கட்டிவைத்த கோவில்களும் ஸ்தாபித்த சபைகளும் அஞ்ஞானவதிபதிகளால் வந்த நெருக்கத்தினாலும் மகம்மது யுத்தவெற்றிப்பாட்டினாலுமநேகர் பாப்புமார்க்கத்துக்குட்டிருமபினதினாலுந் தெறிகெட்டு நிலைதளம்பி அழிந்துபோயிற்று இவர்களில் தப்பிக்கொண்ட மீதியானவர்கள், மெசப்பொத்தேமியாவுக்கு வடகிழக்கான பூர்வ அசீரியாவிலுள்ள குடிஸ்தான் (Kurdistan) மலைகளில் ஒரொண்பிடத்தைக் கண்டு அதிலடைக்கலம்புகுந்தார்கள் இம்மலையிலிருப்பவர்களாகிய இவர்களுக்குத் தனனிட்டமான நெஸ்தோரியரென்று நாமம் இவர்கள் பிறசபைகளுடனேயாகுதல் இராச்சியத்திலாகுதல் சேராதிருக்கிறவர்களல்ல இப்படியவர்களிந்த மலைசிகரங்களின்மேற் சஞ்சரித்துத் தங்கள் சத்துருக்களாற் சேதமடையாதபடி யந்தமலைகளிற்றானே தங்கள் சீவனத்துக்குவேண்டிய சகல பதார்த்தத்[illegible]யுமடைந்து கொள்ளுகிறார்கள் பராபரன் றம்மைச் சங்கிக்கிறவர்களாகிய இவர்களைத் தாமுஞ் சங்கித்து அவர்களைக் காத்துக்கொள்ளும்பொருட்டாகவே இந்த மறைவான விடங்களைத் தமது செயலினால் அவர்களுக்குத் தஞ்சமாக வைத்தனம்பண்ணினாரென்று காணகின்றது இந்தப் புத்தகத்தில் அதிகம் விசேஷித்த விரண்டுகாரியங்களின் முதலாவது, பிறதேசத்தவராகிய டாக்குத்தர் கிறன்று என்பவர் மாத்திரமே இந்தக் காலத்தில் மேற்குறித்த மலைகளின்மேற் போயவ்விடத்திலே சாட்சியாக நடக்கு மதிசயமான சங்கதிகளை மற்றத்தேசத்தவர்களுக்கறிவிக்கக் கிருபை பெற்றார். இது முகாந்திரமாக அவர் தனித்துப்பண்ணின பிரயாணத்தில் வெகு மோசங்கள் நேரிடும் அவைகளுக்குத் தப்பிக்கொண்டார் பின்பு [illegible] அற்பசி [illegible] டையியாகத் தாம்பண்ணின பிரயாணத்தைக்குறித்துச் சொல்லுகிறதென்னவெனில் நானந்தலூர பயங்காகவுந் திகைக்கொண்டு [illegible] சிறு வெள்ளெனப்புறப்பட்டு அநேகதொண்டிப்பாய் ஓர் [illegible] மனிதரியாலத்திறகுள்ளாக அம்மலைசிகரத்திலேறினபோது ஒரு பெரிதானகாட்சியெனக்குமுன்னே விரிக்கப்பட்டதாயிருந்தது இந்தத் தனனிட்டமான நெஸ்தோரியருடைய தேசம் நானினியங்கிப் போகத்தக்கதாக என் கண்ணுக்குமுன்னே செங்குத்தான மலைகளையடுத்த ஒரு பிரமாண்டமானவெளியாகவுமிருக்கிறந்த பாதாளமும் ஒடுக்கமான பள்ளங்களுமுள்ளதாகத் தோ[illegible] இப்பின்பவழியாய், நெஸ்தோரியச் சபையார் வெகுகாலந்தொட்டுத் துவாசம்பண்ணின சிறப்புஞ்செழிப்புமான குடிசைகளைத் தெளிவாயக்காணக்கூடியதாயுமிருந்தது. அங்கே [illegible] சுய கிறிஸ்தவர்களுடைய வீடுகளும் அவர்களைச் சூழ்ச் சுவரைவல்லவற்றிலைய பயமொராணுன்மலைகளை மதில்களாகவெழும்பிற்று அதற்பண்ணையிருந்த மலைச்சிகரங்கள் விசாலித்ததான அடிவனத்தை [illegible] லத்தை யழாவினதுபோற் றோற்றின பின்பு நாலு [illegible] குடிநெருக்கமான தலைக்குற்சகிக்குள்ளிறங்கினேன் [illegible] அத்

தருணத்தில் ஒருவருடைய தூக்கு முன் சற்றைக்கெல்லாம் பார்வையில
லாமல முழுக்குருடனுமாயிருந்தவனும் உருமியாவில (Ooroomi-
ah) என்ற வீட்டுக்குவந்து என்னாலே பார்வையடைந்தவனுமாகிய
வொரு வாலிப நெஸ்தோரியன் தேவச்செயலாய் எனக்கு முன்வ
ந்தெதிர்ப்பட்டான். இம்மனிதன வந்தெதிர்ப்பட்டது அத்திசை
யெங்கும் நான் போவதற்குதவியாயிருந்தது ஆனாலும் ஆ. அ
றபசி மீ. உகர் தீ. நான நெஸ்தோரியருக்குமுதற்போரயருக்கிற
கோத்திரத் தலைவன் வீட்டுக்குப புறப்பட்டுப்போனவேளையில நா
ன வருகிறேனென்று கேள்விப்பட்டு அவர ஒரு குதிரையையும ம
லைப்பக்கத்திலிருக்கிற தமது வீட்டுக்கு அழைத்துவரும்படி எனக்
குத் துணையாகச் சில ஆட்களையும எடுபணிநேரத்தி லனுப்பினா
ர். பனனிரண்டரைமணிநேரத்தில் அவரிருக்கிற வீட்டுக்கு வந்
தபோது அவரென்னை நன்மனதோடே டேற்றுக்கொண்டார் மேலு
மித்தக் கோத்திரத்தலைவன வீட்டில நான தங்கின வைந்து கிழமை
களுக்குள் அவாகள வாசம்பண்ணுகிற மலைகளின நாற்றிசைகளிலு
மிருந்து வந்த அதிக விவேகமுள்ள நெஸ்தோரிடரைக் காணவும
அவர்களைப்பற்றி நான் முன்னறியாத அநேக காரியங்களைக் கே
ட்டறியவுஞ் சமயமிருந்தது.

இதுநிற்க இந்தப்புத்தகத்திலடங்கிய இரண்டாங்காரியமென்
னவெனில இந்தத் தணிட்டமான மலையார் யதிலதுகாதா பிறக்
கணணுமறு வருடத்துக்குமுன பலபல்காலங்களிலும அசூரியத்த
சத்திராசாககளிலே சிறை யாகக கொண்டுபோகப்பட்ட பத்
துக்கோத்திரத்தாராகிய இஸ்ரவேறபுத்திரரலலாமல மற்றப்படி
யல்லவெ.பது, ஏசேயாவின திாககதரிசனம, யக அதி ம யசு.
வசனங்களிலும, உரோமா. யக அதிகாரம. யடும.வசனத்திலும அ
டங்கியதிாககதரிசனவசனங்கச்சித்ததுப்பாக்கும்போது சேபன
செய்தி முதலாவதிற் சொலலிய குணப்படாத யூதாகளுக்குணடா
ன புதியவெழுப்புதலைக்கும் சேபனசெய்தி யுண்டாவதும சொ
லலிய கலவிமாறுகிய ஒரு குணப்பட்ட யூதன எருசலேமுக்கும ப
ரிசுத்தபட்டினத்துக்கும விசுப்புவாக ஐம்ராப்பையாரால நியமி
க்கப்பட்ட செய்தியும் மிருகமுவ க்ளாததிாககதரிசியுமான வனுச
ருப்பத்திலைத் தப்பப்பட்டுப பகலின அகோரத்தைதயு முஷ்ட
னத்தையுஞ் சகிந்த ஒரு கூட்டமான கிறிஸதவாகளில மீதியான
இந்த இஸ்ரவேலாகளைடு பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறாகளென்றும் வுமு
தயாள செயதிபுராணிய ஜீவகரின கிறிஸ்தசபைக்குமுலகத்தி
றகும அதிபுததய வயக்கொணடு திகராதிமற சோபனம

Hints on the Theory and Practice of Gardening.

(Continued from page 196)

Moisture of the Soil and Watering

Water is one of the most important elements of the food of plants, partly from their having the power of decomposing it and appropriating its elements to their support, and partly as being the vehicle by which the soluble matters found in the earth are conveyed into the general system of the vegetables

Plants will not live in soils nearly dry, and excess of water is in many cases injurious to them it is therefore a nice point in horticulture to ascertain the amount most congenial to the species under cultivation To determine this point, in tropical horticulture, is one of the greatest importance, and one which must engage much of the attention of every one who would attain perfection in the art The native practice in the cultivation of nearly all garden produce, is to water very liberally by deluging the ground at least once every day with water The propriety of this practice we have often heard questioned, but, notwithstanding it is generally adopted We should feel happy indeed could we lay down precise rules to guide our readers in this matter, and still happier could we feel justified in stating that, in the native practice, it is used greatly in excess, as irrigation is unquestionably by far the most troublesome and expensive division of Indian horticulture That it is often used in excess we are almost certain, that it is often employed injudiciously is about equally certain, but that copious supplies are absolutely necessary in the culture of extra tropical plants is quite indubitable, and must be given to ensure success We have already shown that the effect of high temperature is to produce very copious perspiration from the surface of the leaves, that during dry warm weather, the fluids are daily exhausted by exhalation, and replenished again by absorption during the night To provide for this daily waste, a moist soil is indispensable, and the lighter and more porous the soil the easier it is kept moist This is easily explained: soils containing quantities of clay, after a few waterings become puddled on the surface, and quite impervious to water, so that the descent of it to the roots is prevented, and the plants suffer from want of water even when liberally watered every day Sand is perhaps, generally speaking the best remedy for such soils, and is most easily applied by being spread over the roots, as it there performs the double function of keeping the soil below cool, and acting as an excellent conducter to the water If we do not make sure, by occasional examination of the soil, that the water really does get to the roots by free percolation, we labour in vain in covering our beds daily with water, and if it does pass freely and the soil is shaded, daily watering is not required, except for very young plants, as at that age the perspiration is much more rapid than in older ones, and the absorbing surface of the roots smaller

Carrots, turnips, beetroots, knoll kols and cabbages should have a light soil, through which both the delicate roots and water, can pass freely They should be sown and planted in rows the soil between which is kept loose and permeable to water, and at the same time cool, by being covered with sand or some kind of litter. Thus managed it will never puddle and less than half the quantity of water will suffice as much evaporation from the soil and the great accumulation of heat, which renders copious watering so indispensably necessary, will thereby be prevented In Spain and Italy it is much the practice thus to protect the soil from the heat of the sun

Mildew, which is often produced by dry air acting on delicate vegetable tissue, is prevented in annuals by abundant watering Mr Knight applied this fact to the securing late autumnal crops of peas Evaporation both from the soil and leaves is much augmented in windy weather, wind having the effect of increasing the dryness of the air During the prevalence of such weather therefore, the supplies of water ought to be more liberal, and gardens ought, if possible, to be invariably sheltered by high hedges as well as traversed with lower ones, or with the trees trained on ornamental trellises, as without such protection it is almost impossible to make annuals and young trees thrive in such weather And in such seasons, peas are peculiarly liable to mildew, so much so, that in some inland stations, where the air is very dry, it is almost impossible to procure a dish of peas, even during the cool, season, in clear dry weather Liberal watering, covering the soils between the rows, and sowing in well sheltered situations would probably obviate this tendency to that disease While copious moisture is thus indispensable to plants in this hot climate, stagnation of water about the roots is generally injurious, and requires to be prevented by deep digging, and when that is procurable a light absorbent subsoil

While treating of moisture, it may be well to observe that in seed sowing the soil should be merely moist, just so much water as the particles of earth can retain around and among them by the mere force of attraction In this country, therefore, pots, or boxes in which seed is sown, should be filled with light soil easily percolated by water, placed in well sheltered situations and covered, to prevent, as much as possible, the rapid evaporation caused by our warm and dry climate Irregular variations of heat, light and moisture, by which the process of germination is sometimes accelerated, sometimes retarded, should be particularly guarded against, as such irregularities are apt to destroy the young plant In sowing the seed of plants of cold climates, in this country, the temperature is generally higher than what is considered most advantageous in Europe, and probably leads to the loss of many, which either do not germinate, or the young plants soon after die An instance of this kind was lately communicated to us Two parcels of mignionette seed, one direct from Europe, the other saved in Bangalore, were sown at the same time They both vegetated equally favourably, but the former all died off a few days after they appeared above ground, the latter still survive and are vigorous healthy plants We have heard it asserted that the idea of acclimating either plants or animals is visionary this case seems to lead to an opposite conclusion Lettuce, turnip, and carrot seed, saved in Madras, were sown on the Neilgherries and were found to answer much better, and produce much finer plants than those raised from English seed Other portions of the same seed sown in Madras are doing well here, though they come far short of the Neilgherry result Turnip and carrot seed saved at Hyderabad are found to answer better in Madras than those from Europe or the Cape These few facts seem to lead to an opposite conclusion, and go far to prove that if horticulture was more systematically pursued in this country much might be done towards acclimating northern plants

---

Lord Bacon wrote strongly in favor of elegant gardening He says, "God Almighty first planted a garden, indeed it is the greatest of human pleasures It is the greatest refreshment of the spirit of man, without which buildings and palaces are but gross handy works"

Laziness —Dr Hale used to say that laziness grew on people, it begins in cob-webs and ends in chains I have experienced, (he observed,) that the more business a man has, the more he is able to accomplish, he learns to economise his time, that is a talent committed to every one of you, and for the use of which you must account

Guilt is the parent of *uneasiness*, and though the *cause* may not be generally understood, the *effect* is manifest and undeniable. *G. Clayton*